

LA CARA DEL MES

L'atleta que no volia córrer sola

L'exmigfondista i advocada Glòria Pallé repassa el paper clau dels valors de l'esport en la seva vida

PERE M. GILART
BALAGUER

Els inicis de moltes de les grans figures de la història de l'esport sovint estan molt vinculats a una persona caçatalents o entesa en una disciplina que observa el jove fent un esport i el convida a practicar una nova disciplina al·legant que intueix un cert talent. El cas de Glòria Pallé (Lleida, 1961) n'és un bon exemple pràctic. Amb tan sols 13 anys i jugant a bàsquet al pati de l'escola de la seva ciutat, Balaguer, va cridar l'atenció del professor i atleta lleidatà Josep Maria Roure, que no va dubtar ni un segon a fitxar-la sorprès pels seus moviments.

Poc s'imaginava aleshores que durant la dècada següent es convertiria en una pionera de l'atletisme femení català esdevenint fins a nou cops campiona d'Espanya de mig fons i sumant diverses medalles internacionals. Tot fruit d'intensos entrenaments, primer amb l'Agrupació Deportiva Antorcha de Lleida i després amb el Club Natació Barcelona. "Mai vaig pensar que feia un esport individual. Tot i que el meu paper era fonamental, en tot moment vaig ser conscient que els resultats arribaven perquè hi havia un equip de persones, al meu costat. A la vida les coses mai s'aconsegueixen sol", explica.

Amb els anys, l'atleta balaguerina va assimilar que el més important d'aquesta etapa va ser, sens dubte, l'esport com una gran escola de valors: "Ni nosaltres ni els entrenadors n'èrem conscients, però vam dotar-nos del que avui en dia s'ensenya a

les escoles de negocis i lideratge més importants del món". Ni tan sols durant els estudis universitaris en història contemporània i geografia, i dret, va aprendre més del que li van ensenyar la família i l'esport. "Acabes entenent que si no hi ha un gran esforç no s'aconsegueixen les coses, que el talent és important però no decisiu, i que si no treballes no reculls", assegura. La motivació de la Glòria no era ni de bon tros el sou d'un esport professional actual, sinó superar-se, córrer més del que havia corregut abans.

Advocada –sota la firma que porta el seu nom–, la Glòria es defineix com una persona compromesa amb el que ha assumit, ja sigui a la pista com a atleta, en un despatx com a directora general de l'Esport de la Generalitat o en una aula formant alumnes sobre intel·ligència emocional i lideratge. És per això que va mantenir ferma la decisió de plegar als 24 anys: "Em venia de gust tornar a Balaguer a començar un altre tipus de vida, n'era molt conscient i no me n'he penedit mai".

La proposta per als Jocs del 92

Uns anys després de deixar-ho, algú va tornar a trucar a la porta amb una proposta olímpica. Alfonso Rojo, un dels grans referents de l'atletisme espanyol i entrenador aleshores del migfondista olímpic José Manuel Abascal, volia repescar-la per als Jocs de Barcelona. "Després de pensar-m'ho vaig decidir que no. L'atletisme d'elit requereix entrenar i patir molt. El vaig practicar amb tot el compromís, intensitat i dedicació, però el vaig abandonar amb llibertat i fermesa", confessa.

Pionera Pallé va guanyar el Campionat d'Espanya de mig fons en nou ocasions

01. Glòria Pallé al costat de Josep Maria Roure, el seu entrenador. G.P.
02. En l'actualitat, l'exatleta posant amb les seves medalles al fons. P.G.

Pallé assegura que, com a atleta, no pot parlar de discriminació pel fet de ser dona: "Els mitjans sempre em van tractar molt bé i, a més, llavors l'atletisme era completament amateur i funcionava amb beques, un fet que el feia molt transparent i equitatiu". Anys més tard, durant el procés de professionalització, l'esport va prendre una deriva d'imparcialitat amb el gènere femení en salaris i repercussió social. "Actualment hi ha una doble discriminació molt notable, entre l'esport masculí i femení i entre el futbol i la resta d'esports", afirma la Glòria, segons la qual el camí de la igualtat de gènere en l'àmbit esportiu serà més llarg o més curt en funció de la voluntat de les perso-

nes que poden canviar-ho: "Perquè l'esport femení tingui el seu lloc, hi ha d'haver una discriminació positiva, senzillament perquè ni avui en dia ni mai no hi ha hagut equitat mediàtica". Defensa que, malgrat que en l'àmbit privat no hi ha res a fer, els mitjans públics haurien d'estar obligats a donar el mateix espai i que mentre això no passi "s'està produint una gran injustícia". Per contribuir a canviar aquesta situació, Pallé apadrina la nova associació Esport Femení de Lleida, que lluita per l'equitat efectiva de l'esport femení i la visibilitat de la figura de la dona a Ponent, perquè algun dia la pròxima Glòria Pallé no sigui una pionera, sinó una simple esportista. —